

ת"פ 33346/11/15 - מדינת ישראל נגד צנובר מעדנות קייטרינג 2009 בע"מ, ח.פ.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ת"פ 33346-11-15 מדינת ישראל נ' צנובר מעדנות
קייטרינג 2009 בע"מ

בפני כבוד השופט אורן שגב
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

צנובר מעדנות קייטרינג 2009 בע"מ ח.פ.

הנאשמים

גזר דין

1. בישיבת ההקראה שהתקיימה בפניי ביום 31.01.17 הורשעה הנאשמת על פי הודאתה בעבירה של ניכויים אסורים משכר עבודה, עבירות לפי סעיף 25א + 25ב(ג) לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958.
2. ב"כ המשימה ונציג הנאשמת טענו לעונש.
3. בא כח המאשימה טען כי בשנים האחרונות התגבשה מדיניות ברורה וחד משמעית אצל המאשימה של מיגור הפגיעה בעובדים וכן שמירה על זכויותיהם מכח חקיקת מגן. המדינה מובילה מבצעים רחבי היקף במסגרתם נעשו בדיקות מעסיקים רבים, ככל שמתגלות עבירות כלפי ציבור העובדים ננקטים צעדי ענישה מגוונים כגון הטלות קנסות, הגשת כתבי אישום, או עיצומים כספים הכל לפי הענין.
4. העבירה של נאשמת בכתב האישום היא אחת החמורות במשפט העבודה, ניתן ללמוד על חומרתה מהעונש שנקבע לצידה, סעיף 61(א)(4) לחוק העונשין לפיו קנס עונשי בגובה 226,000 ₪ מתורגם בסעיף 25ב(ג) לחוק הגנת השכר, כעונש פי חמישה מהקנס המרבי המקסימלי שקבוע בחוק העונשין.
5. עוד טען כי ניתן להשוות עבירה זו לסוג של הכנסת יד לכיס העובד, בין אם זה באמצעות מחשבה פלילית או בעצימת עיניים, אין ספק שהעבירה היא מאד חמורה. כדי להראות שהעבירה היא קשה, ניתן לבקש עונש מאסר עד שנתיים. ב"כ המאשימה הוסיף, כי על הכרעת הדין חל תיקון 113 לחוק העונשין והפנה לע"פ 8641/12 סעד נ' מד"י ולחוו"ד של כב' השופט סולברג, בהבניית שיקול דעת שיפוטי וכן לע"פ 57160-10-14. ביחס למתחם הענישה הראוי וההולם, הפנה לת"פ 1140/10 וטען שהמאשימה מבקשת בדרך כלל בתיקים מסוג זה שהוא ינוע בין 80% ל- 100% מהקנס המקסימלי, שעומד על 1,130,000 ₪ בגין עבירה אחת.
6. עוד טען כי בנסיבות הספציפיות של תיק זה, הכספים בסופו של דבר שולמו והועברו לידי המתלוננת, ברגע שנודע

לנציג החברה, מר סנדר, על אודות אי העברתם. בנוסף לכך החברה אינה פעילה משנת 2012 ולכן ההסדר שהושג חסך זמן שיפוטי יקר ולכן גובה הקנס הושאר לשיקול דעתו של בית הדין.

7. עוד ביקש כי הנאשמת, באמצעות נציגה, תחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירות ככל שהיא תחזור לפעילות למשך של שלוש שנים, בסכום של 1,130,000 ₪.

8. מר סנדר, מטעם הנאשמת הצהיר כי הוא מסכים עם דברי ב"כ המאשימה והבהיר כי ברגע שנודע לו על המחדל, שילם לתובעת מכיסו הפרטי. עוד הוסיף כי הנאשמת אינה פעילה משנת 2012.

דין והכרעה

9. מטרתו של חוק הגנת השכר היא להסדיר את שכר העבודה ויתר התשלומים הנלווים אשר משולמים לעובד בגין עבודתו. לא ניתן להפריז בחשיבותו של החוק שכשמו, כן הוא - חוק מגן. חשיבותו של החוק באה לידי ביטוי, בין היתר, בקנסות הגבוהים שהמחוקק ראה לנכון להשית על מי שמפר את החוק, בכך שקבע סנקציות פליליות למעסיק שחורג מהוראותיו ובכך שלעובד לא קיימת הזכות להתנות על הזכויות המוקנות לו מתוקפו.

10. ביחס לגזירת עונשה של הנאשמת, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתה של הנאשמת ובין סוג ומידת העונש המוטל עליה. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 על בית המשפט לקבוע מיום 10.7.2012 מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה ולהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בתוך מתחם הענישה ההולם, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ורשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

11. לאחר ששקלתי את טיעוני המאשימה, באתי לכלל מסקנה כי מתחם הענישה שהמדינה מבקשת במקרים כגון דא (בין 80% ל- 100%) הולם את חומרת העבירה, אלא שבמקרה זה, הואיל והמחדל תוקן מייד כשנודע לבעלים של החברה על אודותיו, מצאתי כי הדבר מלמד על כך שחומרת העבירה הופנמה ולכן מן הראוי לקבוע את מתחם ענישה נמוך יותר שינוע בין הראוי בין 20% ל- 80%.

12. ביחס לעונש הספציפי שראוי להשית על הנאשמת, בתוך מתחם הענישה הנ"ל, סבורני כי יש לקחת בחשבון לקולא את העובדה שהנאשמת הודתה במיוחס לה בישיבת ההקראה הראשונה ובכך חסכה זמן שיפוטי יקר.

13. בנוסף, יש לקחת בחשבון לעניין גובה הקנס את העובדה שהמחדל הוסר וכן את העובדה שלא ידוע על עבירות נוספות בעברה של הנאשמת בקשר עם חוק הגנת השכר.

14. בשים לב לכך שמדובר ב- 2 יחידות עבירה, ולאור כל האמור לעיל, ומשגובה הקנס הושאר לשיקול דעתי בנסיבות בהן הנאשמת אינה פעילה מאז שנת 2012, באתי לכלל מסקנה כי יש להשית עליה קנס בסך כולל של 500,000 ₪. סכום זה מבטא את החומרה היתרה שמן הראוי לדעתי לייחס לעבירות על חוק הגנת השכר בכלל, ולעבירות הספציפיות בהן הורשעה הנאשמת, בפרט. סכום הקנס ישולם עד ליום 01.07.17.

15. בנוסף, בתוך 21 יום מהיום תחתום הנאשמת, באמצעות מר סנדר, על התחייבות שלא לעבור עבירה על חוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 למשך 3 שנים מהיום, שאם לא כן תחויב בקנס המקסימלי הקבוע בחוק בסך 1,130,000 ₪.

16. הנאשמת תפנה, באמצעות מר סנדר, למזכירות בית הדין על מנת לחתום על ההתחייבויות ועל מנת לקבל את שובר התשלום.

17. המזכירות תשלח את גזר הדין לנאשמת ולב"כ המאשימה בדואר.

זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 45 יום ממועד קבלת גזר הדין.

ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ז, 25 מאי 2017, בהעדר הצדדים.